

GRUP DE REVISTA

Després d'aquest estiu tant plàcid, pel què fa a temperatures, esperem tenir una tardor així de bona!

S'han acabat les vacances, les festes i els excessos, almenys fins Nadal. Ens espera, entremig, una castanyada i un Lluèrnia (com a actes a destacar) que ens faran canviar la monotonia de les setmanes. Però la veritat és que tots agraïm tornar a la normalitat, seguir una rutina, dinàmiques que ens donen pau i tranquil·litat.

Amb pau i tranquil·litat, doncs, però sobretot amb un somriure, volem que llegiu aquesta nova revista, la número 62.

Equip de redacció

- Responsable de redacció i disseny: Agnès Vilanova i Bosch
- Residents col·laboradors: Asela, Anna C., Carles A., Carme G., Consol B., Baldomero, Dolors M., Elisa H., Elisa M., Esperança A., Esperança S., Francisca, Josep Bo., Josep Br., Josep J., Lola T., Mercè B., Mercè M., Maria Teresa M., Montserrat t., Montserrat R, Pilar M., Rosa A., Rosa V., Teresa P., Teresa A., tomas S.,
- Personal implicat: direcció, equip social, pastoral...
- Correcció: la Mònica i Loli
- Impressió: la recepció del centre.
- Confecció: els mateixos residents.
- Punt de contacte/ E-mail : educacion.social.tura@irsjg.org
- Visita'ns a la web del centre : www.residenciatura.org
- També segueix-nos a twitter (atenció a la gent gran)

Aquesta és una revista trimestral, creada pels mateixos residents del centre, durant el taller de la revista (DIMECRES de 11 A 12H)

El contingut que presenten els col·laboradors està adreçat i dissenyat pensant en el perfil dels nostres residents.

LA VEU DELS AVIS: gratuïta i sense ànim de lucre!

Des de la DIRECCIÓ

Montse Valdayo ens presenta “El amor que no se expresa... no sirve para nada” segona part.

Grito!!!!Si!!!Grito!!!!!!.....tengo miedo...todo a mi alrededor se hace de noche...no por favor no me sueltes la mano....no te vayas aún, tengo miedo....ese miedo tan corriente en niños pequeños... ese miedo a que te suelten la mano y caigas en un abismo....al abismo del no ser, del no recordar, del no saber quien está a mi lado....de no reconocer a tus seres queridos.....

Grito!!!Si!!!Grito!!!!.....tengo pánico a que nadie me consuele, a que nadie me crea si digo que veo a mis seres queridos, a aquellos que ya marcharon a otra vida....miedo a que me callen con el silencio... miedo a escuchar las mismas excusas....

Grito!!!Si!!!Grito!!!Entre desconocidos...porque aunque haya pasado una vida con ellos no se quien son ni que soy yo para ellos.....

Grito!!!!Y nada me consuela...y siento que los demás también sufren el desconsuelo, la tristeza, la impotencia de ésta maldita enfermedad del olvido.

.....Entra por la ventana esa brisa que me hace pensar que ha de ser por la mañana.....mueve la cortina...yo apenas puedo moverme, me tienen girada hacia éste lado de la cama... me tranquiliza y aprovecho cada instante en fijar mi mirada en el movimiento de la cortina blanca.....sonrío...incluso se me escapa alguna risa improvisada.

La cuidadora que hoy tiene éste turno, es tan dulce...sabe que no puedo contestarle, que tal vez no entienda lo que me explica... pero aún así...lo hace, me explica con todo detalle sin cansarse sin angustiarse todo los pasos que hará con mi pobre cuerpo casi inerte.

Me coge la mano y a veces me canta.. Me tararea canciones que alguien le dijo que en algún momento me gustaban.., pone dulzura, me siento tratada como un ser humano por un ser celestial.

Si pudiera le diría gracias, pero a penas puedo fijarle la mirada....le sonrío, y cierro los ojos...esperando que ella me entienda....esperando quizás que mi alma conecte con la suya y entienda mi agradecimiento.

Hoy, mirando la cortina blanca.....sonrío, pienso en mi vestido blanco, y canto, hoy canto de felicidad...pienso en él...esperándome en el altar, en nuestra boda, en nuestros años....en sus manos...en sus caricias....y como cada día, espero feliz, pero impaciente a que llegue a visitarme...

Sólo sus manos....sólo reconozco el tacto de sus manos, sus manos entre mil manos.

No vienen.....me dejaron aquí.....y nadie me dijo...cuándo vendrán.....tampoco se si vinieron y ya marcharon.. y ahora.. no se, puede ser, si, pero, no...sinceramente no se si vinieron.....

Y que hago yo aquí....sola???

Esta no es mi casa.....esta no es mi ropa....niña...ayúdame...llévame a casa.....no no me limpies las lágrimas...dónde ésta?, porque marcharon y me dejaron sola....

sabes? me ocultas algo, verdad? Dime se ha muerto verdad? Se ha muerto? Mi padre ha muerto..... Y mi madre...cuándo vendrá mi madre a verme.....porque me dejaron sola.....

Dónde está mi madre? Mi padre ha muerto.....

PASTORAL

Atenció espiritual i religiosa

A la Residència Santa Maria del Tura, pertanyent a l'Institut de Religioses de Sant Josep de Girona, oferim atenció espiritual i religiosa a residents, familiars i professionals del centre mitjançant una actitud de proximitat, amistat i companyia.

El nostre Equip de Pastoral vetlla per a què l'atenció humana i espiritual sigui la millor possible i respongui a la confessió religiosa de cada persona, respectant tota ideologia i vivint-ho segons l'etapa de la vida; sabem que en general aquí es plantegen molts interrogants.

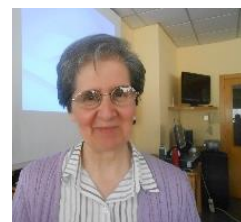
Actuacions relacionades

- Visita, escolta i acompanyament.
- Evangelització i humanització: trobades amb els usuaris i la seva família, acompanyament personalitzat, activitats en grup, atenció a les necessitats i demandes espirituals de treballadors, voluntaris, benefactors del centre i famílies dels residents.
- Celebració de la Fe i dels Sagraments: oració i reflexió, catequesi, celebració de la Fe.
- Celebració dels sagraments propis d'aquesta etapa de la vida: Eucaristia i rosari diàriament. Reconciliació, Unció dels malalts, Viàtic.
- Celebració de la vida fent acompanyament a les activitats especials per exemple, la celebració dels sants dels residents.
- Acompanyament al ingrés, en el dol, tancament de processos...

Tota la comunitat de germanes fan aquetes i altres funcions però en especial tenim la gna. Carmen G. I la gna. Eloína son les responsables del comitè. I com a responsable màxima tenim a la superiora Fidela Alonso.

Hna Carmen González

Agent pastoral de la salut del centre

NOTICIES

ANEM A
MARINA
12/07/2018

Tot i que d'entrada semblava que érem una mica agosarats, empesos per l'experiència acumulada, per les ganes que en tenia el grup o per les millores que cada any s'apliquen en temes d'accessibilitat, ens vam atrevir a portar tothom qui volgués a la platja. I és que els residents del Tura van poder banyar-se a mar; concretament vam anar a Torre Valentina on hi ha un servei de socorrisme i accessibilitat excel·lent.

26 usuaris, acompanyats de personal, familiars i voluntaris van atrevir-se a fer una bonica sortida de costa i alguns, en concret 8, van poder aprofitar l'aventura per remullar-se en una platja d'aigües netes i amb unes condicions meteorològiques immillorables.

Evidentment tots ells en tenien moltes ganes, i aquestes han estat les seves vivències:

- *Jo tinc problemes de mobilitat, vaig amb cadira de rodes des de fa 3 anys, i volia provar com em responien els genolls, va anar prou bé.*
- *A mi m'encanta l'aigua, sempre m'ha encantat, era dels que sempre anava a tocar la boia i ho trobava a faltar. A l'entrar dins l'aigua vaig sentir una satisfacció grandiosa.*
- *Lliure enmig de les onades, amb només 95 anys, pensava que em rejuvenia de cop.*
- *Per mi ha estat un repte, volia posar-me a prova per veure si encara puc nedar.*
- *Els metges sempre aconsellen l'aigua de mar pels ossos i per això ho volia fer.*

Tots els motius van ser vàlids i de prou pes perquè tot el personal de la residència s'impliqués a buscar banyadors, tovalloles i crema solar per anar a passar un fantàstic dia a marina. I és que una vegada més, gent gran o amb problemes de mobilitat ens han demostrat que el mar el tenim tant proper com el vulguem.

TARDA DE PLAYBACK AMB ELS “SURTI COM SURTI”

10/08/2018

El passat divendres 10 de juliol el grup de playback SURTI COM SURTI va amenitzar la tarda dels nostres residents amb cançons atemporals i amb un vestuari i coreografies molt vistoses i ben preparades.

Van emocionar i animar als nostres usuaris, que al final van acabar cantant i picant de mans al ritme de les cançons que s'anaven interpretant.

El grup està format per un conjunt de voluntaris que també van gaudir al poder representar tot el seu repertori, i van quedar amb ganes de tornar a visitar-nos i oferir-nos una altra tarda magnífica. Els ho agraïm i els esperem ben aviat!

*Moments més que
bonics per
compartir...*

Felicitats Rosa i
família per aquests
25 anys junts!

NOVA EDICIÓ DE CINEMA A LA FRESCA

02/08/2018

Un any més els nostres usuaris donen sentit a una nova edició de Cinema a la Fresca, una activitat ben estiuenca que ens fa anar a dormir a tots plegats força més tard de l'habitual.

Enguany el nostre voluntari Rafel ha triat la pel·lícula *Tras el corazón verde*, una barreja d'aventures i romanticisme que va agradar molt als assistents.

Acompanyats d'un gelat ben fresc vam gaudir d'una gran vetllada.

Donem les gràcies a tot el personal que ho va fer possible!

CAMPIONAT DE LA PETANCA

03/08/2018

Enguany, han participat 10 residents. Una competició molt neta però molt renyida, on va destacar el companyerisme i les ganes de compartir una bona estona, però sense deixar de banda la competitivitat i la motivació de guanyar. Els millors van ser:

El **primer** classificat, el **Sr. Joan Sánchez**, un veterà de la petanca que no oblida ni la tècnica ni la tàctica, i això que és esquerrà

La **segona** classificada, la **Sra. Anita Codony**, una resident que dur molts anys al nostre centre, i a qui tots coneixem per la seva simpatia

I la **tercera** la **Gna. Elisa Herrera**, amb l'experiència i responsabilitat d'haver estat campiona l'any passat.

Per tant podem dir que any rere anys puja el nivell de joc i exigència i fa que més que rivalitats es creïn complicitats!

Felicitats als campions i a la resta de participants!

Centenari de la
senyora **Maria
Llover** del Llover de
les Planes d'Hostoles

**FELICITATS MARIA
I FAMÍLIA!**

RESUM D'ACTIVITATS

D'aquest estiu 23/07/2018

La **petanca**: per a nosaltres, un dels jocs més populars per excel·lència i un gran entreteniment per a la gent gran; una manera de passar-ho d'allò més divertit per compartir 4 rialles. Pels qui s'hi dediquen seriosament, amb entrenaments i campionats, ho consideren un esport, el qual requereix gran esforç físic. És veritat que no només és per a gent gran; és adaptable a tots els col·lectius, amb més o menys dificultats, distàncies... Només cal posar-hi ganes.

La **musicoteràpia** és un espai per deixar-nos anar, per relacionar-nos amb els altres i per conèixer-nos una mica més a nosaltres mateixos, a més de les finalitats terapèutiques, com són estimular l'estat físic, emocional, cognitiu i social de cada persona. Aquí no jutgem si una música és bona o és dolenta; tot és vàlid. En canvi, sabem reconèixer si una cançó és trista o alegre, d'amor, identificar el cantant, recordem fragments de les lletres... La música és per a nosaltres "la finestra que s'obre cap als records més profunds del temps d'infància o intensa joventut".

El **dòmino** és un dels jocs de taula més tradicionals; qui és que no ha jugat una partideta amb els pares, germans o amics? Aquest és un joc popular i senzill, encara que pels que en tenen pràctica diuen que fan servir diferents estratègies, les quals no ens explicaran; ja se sap: "un bon jugador ha de guardar en secret les seves millors armes".

D'aquestes festes 12/09/2018

Què serien unes festes sense les activitats de sempre? Aquí, al nostre centre, tenim actes que ja s'han convertit en autèntiques tradicions:

Tots esperem **fer la Visita al santuari del Tura**, que enguany va quedar anul·lat per l'aigua. Tanmateix, amb un comitè de pastoral tant eficient, finalment ho vam poder celebrar aquí.

Anar al Vermut, que enguany tenia doble premi, ja que a més de ser convidats pel centre, hem estrenat el NOU FIRAL. Tots hem coincidit amb la opinió que ha quedat molt clar, pràctic i espaiós, tot al contrari que el Firalet.

La missa cantada per la coral de Besalú (Anna Maria Gamero i companyia) el dia de la patrona i **El Brindis** amb l'alcalde, Mia Corominas, aquest any acompanyat del Sr. bisbe, Francesc Pardo, que posen el toc cerimoniós de la festa i que tant de glamour li donen!

I faràndula x tres, ja que ni més ni menys, en aquestes festes han estat 3 colles diferents les que ens han visitat: EL PORC I EL XAI, ELS GATS DE SANT MIQUEL I LA COLLA DEL BARRI DE SANT CRISTOFOR, han fet les delícies de petits i grans amb els seus balls i les seves xarangues!

Història de vida

Tomàs Serra el nostre buscador d'aigua particular.

Des del primer dia vam veure que el Sr. Tomàs era una persona molt interessant, per això des del grup de la revista el volem conèixer més a fons, i concretament sobretot preguntar-li sobre la seva faceta de SAURÍ.

De l'entrevista en destacaria dos conceptes:

1er. Ell ens diu que tothom pot trobar aigua (que passa per sota terra), tot i que tenen més bona predisposició els nascuts al mes de març. Només cal buscar-la i potser el que és més

difícil és precisar sobre les característiques de la font. Ell és del parer que tothom té un do, ja sigui de curar, d'escriure, de cantar, i així tots. *Els buscadors d'aigua tenim el do de trobar allò que no es veu, no sabia dir si és una força divina o uns coneixements científics, però funciona.* Un do que va treballar de gran, ja retirat i que encara va perfeccionant.

2on. Ens explica d'una forma molt natural que la terra és com un cos humà, *nosaltres tenim venes per on hi circula la sang per tant el planeta té deus i rius subterranis per on circula el seu sistema, tot és més senzill del que aparentment sembla.* En un terreny en més o menys profunditat sempre hi correrà una deu. *M'agrada saber com van les coses i el meu coco no para de barrinar.*

No ens cansaríem de sentir-lo explicar tot aquest fenomen, fa servir un relat tant autèntic com:

Per saber on hi ha aigua jo agafo un basto d'avellaner que té forma d'V i la poses de cap per avall, el vèrtex llarg el poses al davant i amb les dues mans aguantant la forqueta de manera que quedi una mica doblada.

Jo vaig caminant vaig resseguint tot el terreny i quan passo per sobre d'una deu: la vara s'aixeca de cop, s'ha de vigilar perquè de la força que té et podria picar la cara.

Un cop he trobat l'aigua agafo un pèndul, que quan s'arria, em marca la direcció que du la deu, m'indica exactament cap on tira l'aigua... tot seguit per paraules li demanaria a quina fundaria es troba. Un dos tres quatre i el pèndul arriaria quan li digués el metres que esta.

I després vindria el tercer i últim pas, que la veritat no l'he pogut dur mai a la pràctica. Es basa a partir d'una vara d'aram, que posariem sobre on tenim marcada la corrent, i amb l'altra mà aguantaria el pèndol, i sense deixar anar la vara, també de veu li demanaria els litres per metre quadrat que porta i ho marcaria, n'estic segur.

Jo ho faig demanant per paraules, i em baso sobretot amb la forqueta d'avellaner però hi ha gent que ho marca per tres punts diferents, fent uns càlculs especials, hi ha qui ho fa amb monedes d'aram o amb altres instruments, aquí he conegut un senyor que per marcar ha fet servir el rellotge vell del seu pare...

I al acabar la xerrada ja hi ha qui li dona una medalla i li demana perquè ens trobi aigua de la sala mateix estant. I ens la marcà amb pocs moments!!!

Estem segurs que entre els lectors de la revista hi ha qui nega la veracitat dels saurins i d'altres que ho afirmen, també qui en dubta. Els que admeten com a cert el fenòmen, es divideixen pel que fa a les causes: hi ha qui diu que és física i d'altres cosa del dimoni. Per tant som ben pocs els que verdaderament l'apreciem, però aquests ho fem amb tot l'amor del món!

Gràcies Tomàs per transmetre'ns allò que saps!

LES INTEL·LIGÈNCIES MÚLTIPLES

Des de fa un temps, comencem a escoltar i familiaritzar-nos amb el concepte de intel·ligències múltiples. Aquest coneixement canvia radicalment la valoració de les capacitats de cada persona. Per dir si una persona és o no intel·ligent actualment (i afortunadament) no ens podem basar en el concepte tradicional de intel·ligència.

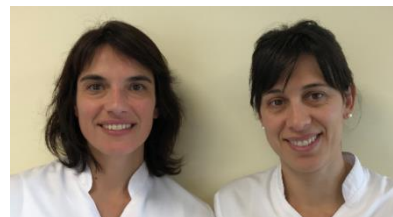
Howard Gardner és qui proposa la Teoria de les Intel·ligències Múltiples (MI) l'any 1983, segons la qual la intel·ligència no és jeràrquica ni unitària ni es pot valorar únicament amb els testos de coeficient intel·lectual. Segons aquest autor, i les seves observacions i estudis, existeixen 7 tipus d'intel·ligències: la I. Lingüística, la I. Lògico-matemàtica, la I. Musical, la I. Espacial, la I. Cinestèsico-corporal, la I. Interpersonal, la I. Intrapersonal.

En paraules del propi Howard Gardner: “ La teoria MI representa un esforç per fonamentar àmpliament el concepte d'intel·ligència en els amplis coneixements científics actuals possibles, pretén oferir un conjunt d'eines als educadors amb les quals ajudar al desenvolupament de les potencialitats individuals, i aplicada adequadament pot ajudar a què tots els individus assoleixin el màxim desenvolupament del seu potencial, tant a la seva vida professional com privada”. (Gardner, 1998).

Cada persona té en diferents graus una d'aquestes intel·ligències, però el més fascinant, és que la seva combinació genera diferents formes individualitzades de ser intel·ligent i cada persona és autèntica i única en la seva combinació. És a dir, cada persona desenvolupa, a partir de les seves experiències, la seva pròpia intel·ligència, que serà diferent de la de una altra persona, i això fa que davant unes tasques o situacions concretes es puguin donar variabilitat de respostes. Per tant, acabem amb les etiquetes segons l'expedient acadèmic d'una persona, i valorem les capacitats globals que de ben segur TOTS TENIM!!!.

MÒNICA GARCIA/Psicòloga del centre

RACÓ DE FISIOTERAPIA

Cames inflades: remeis i solucions.

La retenció de líquid i la mala circulació sanguínia fa que moltes persones grans tinguin els peus, turmells o cames inflades.

La sensació de formigueig, pesadesa i cansament a les cames, són alteracions que venen associades a les cames inflades.

La principal causa perquè apareix aquest trastorn és que la circulació sanguínia no flueix com hauria de fer-ho a les extremitats inferiors, i això fa que la sang s'acumuli a aquesta zona del cos. A més, la retenció de líquids també afavoreix aquesta inflor.

La sang circula pels vasos sanguinis de tot el cos, i a les cames la força de gravetat dificulta el retorn sanguini. Les vàlvules de dins les venes són les encarregades d'impulsar la sang cap a dalt perquè el flux sanguini continuï el seu camí. A vegades aquestes vàlvules no funcionen bé i la sang circula de manera més lenta i s'acumula a les extremitats inferiors. Això es coneix com insuficiència venosa. Per prevenir les cames inflades s'ha d'evitar portar mitjons amb goma que apretin el turmell, sabates

estretes i pantalons que apretin la zona abdominal.

Es recomana fer exercici diari, caminar 30 minuts cada dia, beure aigua i elevar les cames amb un tamboret.

A la pròxima revista us proposarem exercicis concrets.

MARINA COLLDECARRERA I ADRIANA GÜELL (fisioterapeutes del centre)

RACÓ DE TERÀPIA OCUPACIONAL

COIXINS ANTIESCARES

Una escara és una úlcera (ferida) que es produeix a la pell. Afecta normalment a zones de recolzament, on l'os exerceix una pressió superior contra la pell quan s'està assentat o estirat durant llargs períodes de temps.

Les zones més fràgils sovint són colzes, talons i sacre.

La millor estratègia és la prevenció, lo qual comporta un seguit de bones mesures a diferents nivells. Són necessàries les mobilitzacions (canvis posturals), tenir una bona higiene diària (pell seca) i a una bona dieta (bona hidratació).

Convé alleugerir la pressió de les zones més susceptibles per millorar al postura corporal i sedestació, i així aconseguir el màxim de benestar i confort per a la persona. És aconsellable utilitzar un coixí especial que reparteixi les pressions i contribueixi a mantenir l'alineació del cos, aquests són els anomenats coixins antiescaries.

N'hi ha de diferents tipus: d'espuma, de gel, de silicona, ... , de diferents mides, amb forma anatòmica,... que cal escollir en funció del risc d'escaries, del pes, ... de cada persona. Aquests es poden adquirir a les ortopèdies, amb un cost molt variable ja que la gamma és molt àmplia (a partir de 50€). Són els tècnics ortopèdics i/o terapeutes ocupacionals qui us podran assessorar el més convenient segons el cas.

Els coixins que més s'utilitzen, són d'espuma viscoelàstica.

L'espuma augmenta la superfície de contacte i alleugereix la pressió. La forma anatòmica del coixí garanteix una bona postura i evita que llisquis endavant. L'espuma viscoelàstica és una espuma de recuperació lenta. Durant la compressió, l'espuma es va adaptant progressivament a la forma del cos, i una vegada eliminat el pes, l'espuma retorna lentament a la forma inicial.

LOLI PACHECO (Terapeuta Ocupacional)

Calaix de sastre:

Endevina endevinalla

Fotos d'abans
i gent d'ara.
Sabeu qui són?

~~atitop anisoc aves al i AJAF ASOR .ARS AL~~

Goig a la mare de Déu de Núria (cantada per la Teresa Tenas)

*Ja que a tan freda muntanya
per nosaltres vol estar,
la Mare de Déu de Núria
(a)nem-la tots a visitar.*

*Una muntanya escarpada
mig any coberta de neu
volgué p(r)endre per estada
la mare del fill de Déu.*

*Un toro amb forta porfia
a dos pastors adverteix
que l(a)' imatge de Maria
aquell lloc que s'escolleix.*

*Oh, quan agraïts quedaren
a favor tan singular,
la Mare de Déu de Núria
(a)nem-la tots a visitar.*

*Cosa fou mireculosa
feta per voler de Déu,
que una creu, olla i campana
trobaren al costat seu.
Oh, quan agraïts quedaren
a favor tan singular,*

*la Mare de Déu de Núria
(a)nem-la tots a visitar.*

La gna Providència ens vol fer arribar un conjunt de poemes escrits per un renebot seu, l'Emilio Mirasol Ballejos. Amb vosaltres volem compartir aquestes belles paraules!

LOS NIÑOS

*Los niños sueñan con llegar los primeros
Jugando a las carreras
Juegan a saltar y a esconderse detrás de los árboles*

*Los adultos queremos ser los primeros
Pisoteando en las carreras
Golpeamos fuerte y nos escondemos detrás de la gente*

*Los niños te miran u te dicen cosas
Los adultos bajamos la cabeza
Y nos sentimos sumisos*

*Los niños vuelan sin alas
A los adultos nos las cortaron
Y aun así cuando caemos
Miramos nuestros brazos, buscándolas*

*Quiero que mi corazón se conserve
La esencia del niño que fui
Que me haga más fuerte*

*Quiero volar sin alas
Esconderme detrás de los árboles
Saltar, jugar
Mirar a la cara*

CURIOSOS DE'N CARLES sobre el hablar d'aquí i el temps

Tenim paraules tant pròpies com Ruinejar o Ventarulla, que només en sabem el significat els d'aquí.

I frases com: Fa un fred que pela o fa un ponent que crema!

I quan ens diuen: Cauen gotes!

Contestem: No cauran pas totes!

PER SOMRIURE DE L'ELISA

- A ver, Luisito, vas a definir ante toda la clase la palabra descanso.
  - Pero profesor, es que no sé lo que es.
  - Una pista: ¿qué hace tu papá después de trabajar?
  - Esto es lo que mi mamá quisiera saber!
-
- ¿Cuál es el motivo por el que desea divorciarse?
  - Llevamos juntos diez años y me trata como si fuera un perro.
  - ¿su esposa le maltrata?
  - Noo, quiere que le sea fiel!

Llega un borracho a una bodega y le dice al encargado:

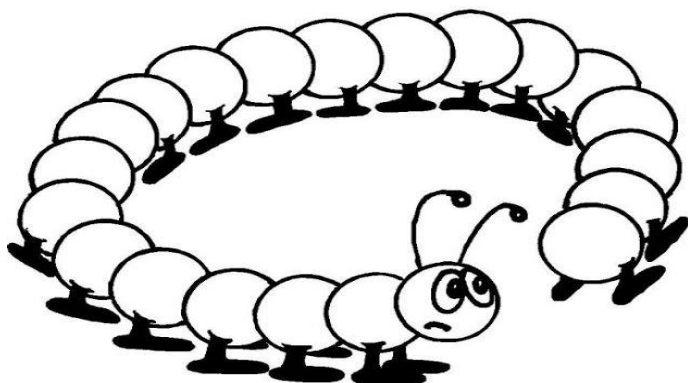
- Quiero 10 litros de vino.

Entonces le responde el encargado:

-pero traerá usted el envase, ¿no?

Y dice el borracho

- Por supuesto, está usted hablando con él.

Había un ciempiés caminado por el bosque, y de repente había una ramita y se tropezó, se tropezó, se tropezó, se tropezó...

ACTES DE COMIAT 08/08/18

MARIA MERCADER BONFILL

De la sra. Maria els seus companys no recorden massa, ja que en un mes que ha estat amb nosaltres no hem estat a temps de conèixer-la bé. Recordem que no es trobava bé, i que se solia sentir marejada. Ens va deixar massa aviat. DEP

JOSEP TEIXIDOR REIXACH

Del sr. Josep recordem que feia poc havia fet els 100 anys. Havia estat una persona tranquil·la i poc exigent i a la que no li agradava massa la fressa. Va tenir un procés molt lent de davallada. Al final va estar sempre acompanyat per la família. DEP

LLUÍS VILANOVA OLIVET

El sr. Lluís era l'avi de l'Agnès i així el coneixien. D'ell n'han dit que era una gran persona, agradable, educada, molt propera, conformada, i sempre amb un somriure, tot i les coses que li ha tocat viure. Era una persona molt respectada i estimada pels seus companys. Desitgem que descansi en pau.

BARTOMEU VERGÉS DOMÈNECH

Al sr. Bartomeu el recorden com un sr. seriós i tranquil a qui li agradava llegir cada dia el diari. Sempre estava acompanyat de la seva dona, i rebia visites diàries d'una amstat de tota la vida. La seva família sempre n'ha estat molt pendent, i tot i que ell no ho podia manifestar gaire ho agraïa. DEP

MANUEL GALA CALLEJAS

Del sr. Manuel no recorden massa, ja que des que va arribar a casa nostra ha estat un sr. que necessitava assistència per tot i no es va relacionar amb la resta de residents. Tota la seva família el va acompanyar fins al final. DEP

MARCELA COROMINA COSTA

De la sra. Marcela recorden que era una sra. menuda, educada i culta, i que sempre feia la seva, li agradava la tranquil·litat i sovint anava a espais solitaris del centre per passar l'estona, per això ens costava de trobar-la. La seva família sempre la va acompanyar i va estar molt pendent d'ella i la seva salut. Desitgem que descansi en pau.

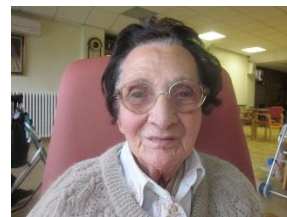
LIBIA PLANELLA SERRA

De la sra Libia recorden que era una sra. de caràcter, però que va haver de viure situacions molt tristes en els últims mesos de la seva vida (mort del marit i del fill). Tot i això sempre estava disposada a participar i fer coses, i va ser una persona que dintre de tot va ser valenta. Ens va deixar de cop i volta. Desitgem que descansi en pau.

CONXITA PUJOL FEIXAS

De la sra. Conxita recorden que era una sra. callada, que intentava no molestar ni donar què fer. Era menuda i no menjava gaire. Havia estat una gran balladora, tot i que en els últims temps aquí a la casa i pel dolor havia d'anar en CR. El seu fill Miquel va estar amb ella fins al final. Desitgem que descansi en pau.

FRANCISCA CAMBRAS PAGÈS

Sra. pacífica i de pocs canvis, aquesta és la imatge que tenim de la sra. Paquita, no gaire amiga de la fressa i les activitats. Sempre voltant amb el seu caminador, i pendent de tot. El seu mal se la va emportar. Desitgem que descansi en pau.

JOAN PUJOL IGLESIAS

Del sr. Joan els seus companys recorden que dins la seva malaltia, era un sr. afable, emocional, que trobava a faltar la seva feina a pagès. Li canviava la cara quan venien els seus fills i la seva companya. Havia estat un gran ballador i aquí ens ho havia demostrat. Desitgem que descansi en pau.

NOTES FINALS

Ja tenim enllestit el menjador del personal, en menys d'una setmana el podrem estrenar, la veritat és que ha quedat molt lluminós i ben aprofitat. Recordem que és a l'espai de l'antiga rehabilitació, que ara ha quedat partit en dos sales: una per magatzem de cuina i l'altre sala pel
MENJADOR DEL
PERSONAL

